

KOZLIČKI IZ OKOLICE ŠKOFJE LOKE, ŽELEZNIKOV IN ŽIROV

Uvod

Kozlički ali roгинi (Cerambycidae) so z več kot 17 000 vrstami ena najobsežnejših skupin hroščev. Ker se ličinke številnih vrst razvijajo v lesu, so kozlički gospodarsko pomembni škodljivci. Pretežno živijo v tropih, številne vrste pa naseljujejo tudi zmerni pas.

Zbiralci hroščev kozličke prav posebno cenijo zaradi njihovih lepih teles, nenavadno dolgih nog in tipalnic. Številne vrste so prekrasnih blestečih barv (rdeča, zelena, modra, rjava, črna, rumena, oranžna itd.), preseneča pa tudi izredna variabilnost barv in risb na pokrovkah. Tipalnice, po katerih so ti hrošči dobili svoje ime »kozlički« ali »rogini«, včasih dosežejo večkratno dolžino telesa. Normalno so

Planinski kozliček
(naravna velikost: 1,5
– 3,8 cm, foto: Bojan
Kofler)

tipalnice pri samcih daljše in pri samicah krajše; pri tesarju so naprimer tipalnice pri samcu tudi do 3-krat daljše od telesa, pri samicah pa le 1-krat. Ob straneh oprsja, na glavi in nogah so pogosto oboroženi z vrsto dolgih, ostrih trnov. Mnoge vrste so dobri in vztrajni letalci, često pa čepijo živali posebno podnevi popolnoma negibno, kot da bi bile otrple. V tem stanju jih z lahkoto lovimo kar z rokami. Nekateri večji kozlički pa se v takih primerih hitro postavijo v bran in napadalca pogosto močno uščipnejo v prst. Obenem svoje neugodje izražajo tudi tako, da razločno škripljejo. Te šume proizvajajo tako, da z ovratnikom drgnejo ob sredoprsje ali pa da z zadnjimi stegenci drsajo ob rob pokrovk. Mnoge vrste kozličkov po obliki in barvi posnemajo strupene žuželke, kot so ose in sršeni. Večina vrst je aktivnih podnevi, vendar so med njimi tudi prave nočne vrste.

Bele ali rumene, po obliki valjaste ličinke kozličkov, ki so bolj ali manj brez nog, imajo močno hitinizirano glavo. Oborožene so z izredno močnimi čeljustmi, s katerimi

lahko brez težave glodajo rove celo v najtrši les. So slepe. Vrtajo v lesu in v koreninah dreves in grmov ali v steblih zelnatih rastlin. Če jih najdemo še v živem lesu, v steblih zelnatih rastlin ali se hranijo s koreninami trav, potem imamo opraviti s primarnimi škodljivci. Večina vrst živi v odmrlem lesu in jim zato štejemo k sekundarnim škodljivcem, ki povzročajo veliko škodo v tehničnem in gradbenem lesu. Razvoj v odmrlem lesu traja 2 do 3 leta, v živem lesu in v živem rastlinskem tkivu pa le 1 do 2 leti. Podobno dolg je razvoj vrst, ki živijo v koreninah živih rastlin. Nekatere ličinke delajo rove med lesom in skorjo in se hranijo z ličjem, druge pa le v lesnem delu, kjer delajo rove. Marsikatera rastlina, kar velja tudi za velika drevesa, popolnoma propade ob njihovem napadu. Ko ličinke odrastejo in dozori, si pred zabubitvijo naredijo manjšo kamrico in izhodni rov, kar omogoči odraslemu hrošču, da potem, ko se izleže iz bube in se mu strdi hitinski oklep, zapusti gostitelja. Odrasli hrošči se hranijo zlasti z drevesnimi sokovi in cvetnim prahom. Mnogi med njimi se sploh ne hranijo.

Kovač (naravna velikost: 3 - 5 cm, foto: Bojan Kofler)

Med kozlički poznamo majhne, pa tudi zelo velike vrste. Najmanjši so dolgi komaj 5 mm, medtem ko velikani dosežejo 15 cm, če merimo telo brez tipalnic. Če pa pri velikih kozličkih prištejemo še dolžino tipalnic, dosežejo nekateri skoraj 30 cm dolžine. Noben kozliček iz našega zmernege pasu ne doseže niti približno velikosti nekaterih tropskih vrst.

Ena naših večjih vrst je strojar ali usnjar (*Prionus coriarius*), ki je smolnato rjave barve, dolg do 4,5 cm in v iglastih gozdovih ni redka žival (slika 6). Njegove ličinke živijo v črvojedini bolnih dreves in v strohnelih koreninah. Naš, do 5 cm velik srednjeevropski kozliček, kovač (*Ergates faber*), je rjav hrošč čokatega telesa, katerega ličinke živijo v koreninah borovcev (slika 2). Naslednji evropski kozliček, ki je sicer vitkejši od kovača, a lahko doseže telesno dolžino 7 - 9 cm, je strigoš ali hrastov kozliček (*Cerambyx cerdo*).

Strigoš, katerega ličinke živijo v starih hrastih, je s svojim vitkim telesom, dolgimi, ozkimi, temnorjavimi pokrovkami in dolgimi vitkimi nogami ter tipalnicami lepa, elegantna žival (slika 3). Ker je starih hrastov vse manj, postaja nekoč pogostni strigoš vedno redkejši. Moškadni kozliček (*Aromia moschata*) je eden najlepših evropskih predstavnikov družine *Cerambycidae* (slika 4). Ta vrsta, katere ličinke živijo v starih vrbah, je dobila svoje ime po svojevrstnem vonju po mošku, ki obdaja te živali. Najlepši kozliček starega sveta pa je verjetno planinski kozliček (*Rosalia alpina*), ki nosi na modrosivih pokrovkah po tri žametno črne lise (slika 1). Njegova ličinka živi v starih bukovich

Strigoš (naravna velikost: 7 - 9cm, foto: Bojan Kofler)

drevesih. Hrošče najdemo šele v avgustu na posekanem bukovem lesu, večinoma na cepanicah, kjer samice tudi odlagajo jajca. Pri nas je postal zelo redek, saj večina zaroda zgori v pečeh. Vrsta je zakonsko zaščitena. Izrazito škodljiva vrsta je hišni kozliček (*Hylotrupes bajulus*), do 2 cm dolg hrošč, z dvema svetlejšima prečnima pasovoma čez črne pokrovke (slika 5). Ličinke žive v lesu iglavcev, najrajši v že obdelanem, tako da lahko pri močnejšem napadu popolnoma uničijo stara ostrešja in sploh gradbeni les, ki je vgrajen v hišah.

Biološke raziskave

Kozličke je mogoče uspešno loviti zlasti na cvetovih, pa tudi na zelenih delih rastlin, listih dreves in grmov, na drevesnih debelih in vejah, v travi, na poteh in kolovozih, ne nazadnje na sveže posekanih drevesih ter skladovnicah hlodov, drv in desk. Nočne vrste najdemo ob toplih večerih pod uličnimi svetilkami; spet druge pozimi v trhljem lesu, kjer prezimujejo.

Od približno 220 vrst, znanih za Slovenijo, sem na raziskovanem območju našel 66 vrst. Menim, da bo z nadaljnjimi raziskavami mogoče delež bistveno povečati.

Ulovljene so bile naslednje vrste (številka v oklepaju pomeni število primerkov):

***Agapanthia villosviridescens* (De Geer, 1775)**

Razširjenost: Od Anglije preko zahodne, južne, srednje in vzhodne Evrope, Balkana, Male in srednje Azije, Sibirije, Mongolije in severne Kitajske do Pacifika. V južnih predelih je to gorska vrsta. Severno od južne Skandinavije proti vzhodu gre tudi v tajgo.

Biologija: Polifagna vrsta (hrani se z velikim številom rastlinskih vrst) v zelnatih rastlinah (18 različnih rodov), med drugimi predvsem v *Carduus*, *Cirsium* in *Urtica*. Ličinke živijo v steblih, na katerih najdemo tudi odrasle osebkke. Odrasle živali se pojavljajo od maja do avgusta. Vrsta je aktivna podnevi, najdemo jo na različnih zeliščih, zlasti osatih, kjer odlaga jajčeca.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik 14. 6. 1987 (1), 21. 7. 1991 (1); Sopota pri Žireh 18. 6. 1993 (1); Škofja Loka 6. 1984 (2), 7. 1984 (1), 5. 7. 1985 (1), 6. 1986 (1), 5. 1995 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

***Alosterna tabacicolor* (De Geer, 1775)**

Razširjenost: Vrsta seže od Irske, Anglije, preko severne, srednje in južne Evrope ter Male Azije, srednje Azije in Sibirije vse do Pacifika in Japonske.

Biologija: Polifagna vrsta na lesu listavcev (javorji, vrbe, bresti, leske, gabri, hrasti, breze), pa tudi v lesu iglavcev (smreke, bori). Življenjski cikel vrste je 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi, odrasli osebkki se pojavljajo na cvetovih od maja do avgusta.

Najdišča na škofjeloškem območju: Ratitovec, 7. 1984 (3); Škofja Loka, 4. 7. 1982 (4), 6. 1983 (4), 26. 6. 1985 (1), 5. 7. 1985 (5), 8. 7. 1985 (1), 10. 6. 1987 (1); Železniki, 11. 7. 1977 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Anaesthetis testacea (Fabricius, 1781)

Razširjenost: Od zahodne, južne, srednje in vzhodne Evrope do Balkana.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev. Glavni gostitelji so kostanji, orehi in hrasti, vendar tudi vrbe, jelše, breze, leske in bukve. Ličinke se razvijajo v suhih tanjših vejah in vejicah. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do julija.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 21. 7. 1991 (1). Leg. in coll. Kofler.

Anaglyptus mysticus (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Anglije preko zahodne, južne, srednje in vzhodne Evrope. Na severu seže v južni del Švedske.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev (bukve, javorji, jelše, gabri, leske, glogi, hrasti, šipki, lipe, robinije, bresti, bezgi, orehi). Ličinke se razvijajo v suhem lesu vej in tanjših debel. Življenjski cikel vrste je najmanj 2 leti. Ličinke se zabubijo pozno poleti v lesu, kjer odrasli osebki potem prezimijo in se na prostem pojavljajo od aprila do avgusta. Vrsta je aktivna podnevi, najdemo jo na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 5. 1992 (1); Ratitovec, 29. 6. 1986 (4); Škofja Loka, 8. 7. 1980 (1), 25. 5. 1982 (2), 6. 1984 (2); Soriška planina, 6. 6. 1992 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Moškatni kozliček
(naravna velikost:
1,3 - 3,4cm,
foto: Bojan Kofler)

Aromia moschata (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Palearktiki. Od Irske do Pacifika in Japonske. Tudi v severni Afriki in Mali Aziji. Na vzhodu južno do severnega Kazahstana, Mongolije in severne Kitajske. Proti severu gre visoko v tajgo.

Biologija: Ličinke živijo v lesu bolehavih (debla in veje) vrb, včasih tudi topolov in jelš, zelo redko javorjev. Življenjski cikel vrste je najmanj 3 leta. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do septembra, zlasti na cvetovih kobulnic.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 2. 9. 1991 (1), leg. in coll. Kofler; Zminec, 5. 8. 1978 (1), leg. Starc, coll. Kofler.

Asemum striatum (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Irske na vzhod do Amerike. V Skandinaviji seže v polarni pas, gre v tundro. V južni Evropi je to gorska vrsta.

Biologija: Živi v lesu iglavcev, v Evropi prednostno v borih, pa tudi v smrekah, jelkah in macesnih. Ličinka živi najprej za drevesno skorjo, kasneje pa prodre v les. Pri nas jo najdemo v mrtvih deblih, pa tudi v panjih. Življenjski cikel vrste je 2 do 3 leta. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do septembra. Vrsta je aktivna ponoči in rada prileti na luč.

Najdišča na škofjeloškem območju: Ratitovec, 28. 5. 1995 (1). Leg. in coll. Kofler.

Callidium acneum (De Geer, 1775)

Razširjenost: Od vzhodne Francije in vzhodne Belgije preko srednje in vzhodne Evrope sledi pasu iglavcev vse do Transbajkala. Na jugu je to gorska vrsta. V Skandinaviji se izogiba predelom ob Atlantiku, gre pa vzhodno od Švedske naprej vse do gozdne meje.

Biologija: V lesu iglavcev, prednostno bori, pa tudi jelke, macesni, smreke in brini. Redko tudi v lesu listavcev (bukve, hrasti, javorji). Ličinke vrtajo pod lubom odmrlih vej debeline 4 do 6 cm in tanjših debel. Življenjski cikel vrste je 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do junija na lesu gostiteljskih rastlin.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 4. 6. 1988 (1). Leg. in coll. Kofler.

Callidium violaceum (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Irske preko Anglije, vzhodne Francije, srednje in vzhodne Evrope, Sibirije, severne Kitajske, Koreje in Japonske. Seže tudi v Severno Ameriko. Vrsta se izogiba Mediteranu in je na Balkanu prisotna samo v gorah. V Skandinaviji jo najdemo do gozdne meje, ki ji sledi preko Sibirije do Pacifika.

Biologija: V lesu iglavcev, redko tudi listavcev. Podatki se nanašajo na bore, smreke, macesne in jelke. Ličinke vrtajo za lubom odmrlih debel in vej. Življenjski cikel vrste je 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do septembra na lesu gostiteljskih rastlin.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 28. 5. 1980 (1), 5. 6. 1980 (1), 20. 5. 1982 (1), 5. 1984 (1), 2. 1991 (1), 6. 6. 1996 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Callimus angulatus (Schrank, 1789)

Razširjenost: Južna Evropa, na sever gre do srednje Evrope, vzhodno pa preko severne Anatolije do Kavkaza in severnega Irana.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu iglavcev (bori, smreke, macesni, jelke), priložnostno tudi v lesu listavcev (jelše, bukve, hrasti, glogi). Ličinke vrtajo za lubom odmrlih, suhih debel in vej. Življenjski cikel vrste je 2 leti, včasih tudi dlje. Ličinke se zabubijo jeseni. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do junija. Vrsta je aktivna podnevi, najdemo jo na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 5. 1992 (1). Leg. in coll. Kofler.

Ceramix scopoli (Fuessly, 1775)

Razširjenost: Od severne Španije in Francije preko srednje, južne in vzhodne Evrope, Balkana, Grčije do Anatolije in severne Afrike.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev, pri nas pogosto v slivah, pa tudi v bukvah, gabrih, hrastih, jesenih, glogih, orehih, brezah, brestih, vrbah, topolih, lipah, leskah in kostanjih. Ličinke vrtajo najprej za lubom bolehajočih in odmrlih vej in debel, potem gredo v les. Življenjski cikel vrste je 2 do 3 leta. Ličinke se zabubijo pozno poleti v lesu. Odrasli osebki prezimijo v zibelki in se pojavljajo na prostem od maja do septembra. Hranijo se s pelodom, zato jih pogosto najdemo na cvetovih, pa tudi na lesu gostiteljskih vrst.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 5. 1983 (1). Leg. in coll. Kofler.

Chlorophorus figuratus (Scopoli, 1763)

Razširjenost: Od zahodne, južne, južnih delov srednje in vzhodne Evrope, Balkana, Male Azije, Armenije, Kavkaza in Turkeстана do Bajkalskega jezera.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev (hruške, hrasti, bresti, kostanji, robinije, breze, topoli, vrbe, dobrovite, gabri, glogi). Ličinke se razvijajo v lesu odmrlih vej in vejic, ki so še na drevesih. Življenjski cikel vrste je 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi ali zgodaj poleti v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do avgusta na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 5. 6. 1993 (1); Škofja Loka, 6. 1984 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Clytus arietis (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Irske preko zahodne, južne, srednje in vzhodne Evrope ter Male Azije do Urala.

Biologija: Izrazito polifagna vrsta v lesu listavcev. Podatki navajajo 22 rodov. Največkrat so navajani hrasti in bukve, pa tudi gabri, kostanji, leske, orehi, glogi, robinije, šipki, fikusi, vrbe, murve, jeseni, slive, bresti, ileksi in breze. Samo izjemoma tudi v iglavcih (brini). Ličinke živijo najprej za lubom, potem pa vrtajo v les, kjer se nato jeseni ali spomladi zabubijo globoko v lesu. Življenjski cikel vrste je 2 leti. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do septembra. Pogosto jih najdemo na skladovnicah drv in na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Blegoš, 8. 1984 (2); Lubnik, 14. 6. 1987 (2), 7. 1987 (7), 10. 6. 1989 (2), 5. 6. 1993 (1); Ratitovec, 7. 1984 (1), 29. 6. 1986 (4); Soriška planina, 23. 8. 1987 (1); Škofja Loka, 4. 7. 1982 (2), 5. 1983 (1), 6. 1983 (2), 20. 6. 1983 (3), 6. 1984 (5), 20. 5. 1987 (1), 15. 4. 1996 (1), 6. 6. 1996 (1); Železniki, 14. 6. 1975 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Evodinus clathratus (Fabricius, 1792)

Razširjenost: vzhodna Francija, severna Italija, južni deli srednje in vzhodne Evrope.

Biologija: Ličinke se razvijajo v lesu listavcev (bukve, vrbe) in iglavcev (smreke) in sicer pod lubom debel in vej. Življenjski cikel vrste je 2 do 3 leta. Jeseni se odrasle ličinke spustijo na tla in zabubijo v zemlji. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do julija. Pogosto jih najdemo na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Ratitovec, 8. 1984 (2), 29. 6. 1986 (1), 18. 5. 1993 (1); Soriška planina, 28. 6. 1997 (3). Vse leg. in coll. Kofler.

Gaurotes virginea (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Evropa, Azija in Severna Amerika. Vrsta gre daleč na sever, sicer je to gorska vrsta, ki seže tudi v sredogorje.

Biologija: V lesu iglavcev (predvsem smreke, pa tudi macesni, jelke in bori), pa tudi listavcev (hrasti, orehi). Ličinke vrtajo za lubom stoječih in ležečih debel in

vej. Življenjski cikel vrste je 2 leti. Odrasle ličinke prezimijo v tleh in se zabubijo spomladi. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do avgusta. Vrsta je aktivna podnevi, zlasti na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 5. 6. 1983 (3); Škofja Loka, 8. 6. 1981 (1), 6. 6. 1983 (1), 6. 1984 (3), 1. 7. 1985 (1), 5. 7. 1985 (1); Železniki, 8. 6. 1974 (1), 14. 6. 1975 (1), 28. 6. 1975 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Grammoptera ruficornis (Fabricius, 1781)

Razširjenost: Vrsta je razširjena od Irske, preko srednje in južne Evrope, Anatolije in Armenije do Kavkaza. Severno seže do južnih delov Skandinavije.

Biologija: Vrsta je polifagna in iz literature so znani podatki o številnih gostiteljskih rastlinah (kar 21 rodov listastih dreves in grmov). Najpogosteje navajajo hraste, slive, robinije, krljike, gabre, gloge, vrbe, leske, topole, jelše, lipe, orehe, češmine, javorje, jesene, breste, ribeze in jablane. Ličinke se razvijajo pod lubom suhih vejic, vej in tanjših debel. Življenjski cikel vrste je 1 leto. Ličinke se zabubijo v lesu (beljava) gostitelja spomladi. Odrasli osebki pa se pojavljajo od aprila do septembra na cvetju.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 14. 6. 1987 (3); Ratitovec, 30. 6. 1995 (1); Soriška planina, 28. 6. 1997 (4); Škofja Loka, 20. 6. 1982 (1), 6. 1983 (1), 6. 1984 (5), 5. 7. 1985 (3), 6. 1986 (1), 10. 6. 1987 (1), 6. 1987 (16), 4. 6. 1989 (1), 18. 6. 1993 (1); Železniki, 28. 5. 1973 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Hylotrupes bajulus (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Človek ga je s svojimi aktivnostmi zanesel v skoraj vse predele sveta. Od južne Anglije, južne Skandinavije in severne Afrike in vzhodno preko Sibirije do Pacifika.

Vrsta je po vsej Evropi razširjena v vgrajenem lesu. Območje, v katerem pa je možen razvoj na prostem sega na severu do južnega dela Švedske in Norveške.

Biologija: V lesu iglavcev, zlasti borov, smrek in jelk. Ličinke vrtajo v mrtvih, suhih debelih in lesu. Vrsta povzroča veliko gospodarsko škodo na gradbenem lesu, lesenih ostrešjih in lesenih stropih zlasti v starejših stavbah. Življenjski cikel vrste je na prostem 2 do 3 leta, v vgrajenem lesu pa pogosto bistveno daljši in traja tudi 10, 20, 30 in več let. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do septembra na lesu gostiteljskih rastlin.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 6. 7. 1977 (1), 3. 8. 1978 (1), 15. 7. 1979. (1), 20. 8. 1980 (1), 5. 8. 1981 (1), 7. 1984 (1), 8. 1984 (1), 8. 1986 (1); Železniki, 2. 8. 1968 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

*Hišni kozliček
(naravna velikost:
1 - 2,1cm,
foto: Bojan Kofler)*

Judolia cerambyciformis (Schrank, 1781)

Razširjenost: Od Anglije skozi zahodno, srednjo in vzhodno Evropo do Kavkaza. Ne živi v Skandinaviji, na jug seže do severne Španije.

Biologija: Vrsta je izrazito polifagna, ličinke živijo na koreninah različnih listavcev (hrasti, breze, kostanji, gabri, topoli) in iglavcev (smreke, jelke, bori). Zabubijo se spomladi v votlinah v tleh. Odrasli osebkci se pojavljajo od aprila do septembra. Vrsta je aktivna podnevi in jo najdemo na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 21. 7. 1989 (1); Škofja Loka, 6. 1982 (1), 20. 6. 1983 (1), 23. 6. 1983 (2), 6. 1984 (3), 7. 1984 (1), 8. 1984 (2), 26. 6. 1985 (11), 1. 7. 1985 (1), 5. 7. 1985 (4); Železniki, 2. 8. 1968 (1), 23. 6. 1974 (1), 7. 7. 1974 (2), 14. 6. 1975 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Leioderes kollari (L. Redtenbacher, 1849)

Razširjenost: Vrsta sega proti vzhodu od Irske preko zahodnih delov Sibirije do Altaja in severovzhodnih delov Kitajske. Njena južna meja sega od severnih delov Španije, Italije, Balkana in Male Azije do Irana. V južnih predelih je to predvsem gorska vrsta.

Biologija: Je polifagna vrsta v lesu listavcev, kot so hruške, jablane, javorji, hrasti, bresti, gabri in drugi. Ličinke vrtajo pod lubom bolehnih in mrtvih vej in vejic, redkeje debel. Življenjski cikel vrste je 1 ali 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebkci se pojavljajo od maja do avgusta na lesu gostitelja in na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 8. 7. 1980 (1), 25. 5. 1982 (1), 5. 1983 (1), 30. 5. 1983 (2), 6. 1983 (3), 20. 6. 1983 (3), 6. 1984 (19), 8. 1984 (1); Železniki, 25. 5. 1974 (1), 23. 6. 1974 (1), 14. 6. 1975 (2). Vse leg. in coll. Kofler.

Leptura dubia (Scopoli, 1763)

Razširjenost: Znana iz Pirenejev, Alp, Apeninov, Karpatov, Balkana, Anatolije, Armenije vse do Kavkaza. Gorska do subalpinska vrsta.

Biologija: V lesu iglavcev, zlasti smrek, borov in jelk. Ličinke vrtajo v mrtvem, ne preveč mokrem lesu, še posebno v zgornjih predelih stoječih debel in vej. Redko jih najdemo v štorih in ležečem lesu. Življenjski cikel vrste je vsaj 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebkci se pojavljajo od junija do avgusta na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Ratitovec, 7. 1984 (1), 29. 6. 1986 (11), 30. 6. 1995 (1); Sopota pri Žireh, 18. 6. 1993 (6); Škofja Loka, 1. 7. 1985 (1), 5. 7. 1985 (1), 4. 7. 1987 (2); Železniki, 9. 8. 1975 (1), 10. 8. 1996 (1); Žiri, 26. 6. 1992 (8). Vse leg. in coll. Kofler.

Leptura fulva (De Geer, 1775)

Razširjenost: Preko Irske, južne Anglije, Francije in severne Španije, Italije, srednje Evrope in Balkana do Male Azije.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev, zlasti hrastov, topolov in bukev. Ličinke se po nekaterih avtorjih razvijajo v štorih, po drugih pa v trhljih vejah. Odrasli osebkci se pojavljajo na cvetovih od junija do septembra.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 10. 8. 1982 (1), 20. 7. 1983 (1), 7. 1987 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Leptura rubra (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Anglije preko celotne Evrope proti vzhodu vse do Bajkalskega jezera. Na jugu je to predvsem gorska vrsta.

Biologija: V lesu iglavcev, predvsem smrek, pa tudi borov, jelk in macesnov. Samo izjemoma v lesu listavcev (hrasti). Ličinke se razvijajo v vlažnem, trhljem lesu starih štorov in korenin ter v ležečih deblih in vejah. Razvoj traja več let. Ličinke se zabubijo v zgodnjem poletju. Odrasli osebki se pojavljajo od julija do septembra. Vrsta je aktivna podnevi in jo najdemo zlasti na posekanih smrekovih deblih in na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 21. 7. 1991 (2); Ratitovec, 25. 8. 1975 (1); Smoleva nad Železniki, 10. 8. 1996 (2); Škofja Loka, 20. 8. 1976 (1), 10. 8. 1982 (4), 20. 7. 1983 (1), 8. 1984 (2), 2. 8. 1985 (2), 6. 1986 (1), 7. 1986 (1), 29. 7. 1986 (1); Železniki, 9. 8. 1975 (2), 16. 8. 1975 (1), 22. 8. 1975 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Leptura sanguinolenta (Linnaeus, 1761)

Razširjenost: Od južne Anglije in Škotske preko srednje, južne in vzhodne Evrope in Male Azije. Proti vzhodu je verjetno razširjena do Bajkalskega jezera. Izogiba se atlantskemu nižavju zahodne Evrope. Vrsta sledi gozdovom iglavcev.

Biologija: V lesu iglavcev, zlasti smrek in borov. Življenjski cikel vrste je verjetno 2 leti. Odrasle osebke najdemo na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Ratitovec, 25. 8. 1978 (1), 1. 9. 1978 (1), 11. 8. 1985 (1); Škofja Loka, 6. 1984 (4), 6. 1992 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Leptura scutellata (Fabricius, 1781)

Razširjenost: Od Irske preko celotne zahodne in južne ter srednje Evrope, severno do južne Švedske, na jugu Balkana, Anatolije, Armenije in Kavkaza do Turkestanu. Tudi severna Afrika.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev, kot so bukve, hrasti, gabri, jelše, breze, kostanji in leske. Izjemoma v lesu iglavcev (macesni). Ličinke se razvijajo v preperlem lesu debelih vej in debel. Življenjski cikel vrste je večleten. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od junija do septembra. Vrsta je aktivna podnevi, zlasti na lesu gostitelja in na cvetovih kobulnic.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 20. 6. 1997 (1); Škofja Loka, 4. 7. 1982 (1), 8. 1984 (1), 6. 1986 (1), 6. 1992 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Leptura sexguttata (Fabricius, 1775)

Razširjenost: Od Irske skozi zahodno, srednjo in vzhodno Evropo do Kavkaza in do severne Afrike (Alžirija). Proti severu do južne Skandinavije in Baltika. V južnih predelih je to gorska vrsta. Izogiba se atlantskega območja.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev (hrasti, bukve, gabri, jelše), na Švedskem tudi iglavcev (smreke). Pri nas predvsem v hrastih in bukvah. Ličinke žive v trhli

lesni sredici starih hrastovih panjev. Življenjski cikel vrste je najmanj 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo podnevi na cvetovih od maja do avgusta.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 21. 6. 1988 (1), 10. 6. 1989 (2), 5. 6. 1993 (4), 20. 6. 1997 (7); Škofja Loka, 7. 1984 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Leiopus nebulosus (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Zahodna, južna, srednja in vzhodna Evropa. Na sever seže v južni del Norveške, Švedske in Finske.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev. Gostitelji so bukve, hrasti, gabri, orehi, javorji, bresti, breze, leske, jelše, topoli, robinije, fikusi, krhljike, lipe, vrbe, slive. Izjemoma tudi v lesu iglavcev (smreke, jelke). Ličinke se razvijajo za lubom odmrlih vejic, vej in tanjših debel. Življenjski cikel vrste je 1 do 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi za lubom ali v beljavi. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do avgusta na lesu gostitelja.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 21. 7. 1991 (2), 20. 6. 1997 (1); Škofja Loka, 21. 6. 1986 (1), 4. 7. 1987 (1), 1. 8. 1992 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Mesosa curculionides (Linnaeus, 1761)

Razširjenost: Od južne in zahodne, južnih delov srednje in vzhodne Evrope, Balkana, Male Azije, Armenije, Kavkaza do Kurdistanu. Na severu od južne Švedske proti vzhodu do južnega Urala.

Biologija: Živi polifagno v različnih listavcih (lipe, bresti, hrasti, bukve, gabri, robinije, murve, fikusi, kostanji, leske, orehi, javorji, jelše, vrbe, topoli, jeseni, slive). Ličinke se razvijajo pod lubom in v lesu stoječih in ležečih debel in v odmrlih debelih vejah. Življenjski cikel vrste je 2 do 3 leta. Ličinke se zabubijo spomladi pod lubom. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do septembra na lesu gostitelja.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 8. 1988 (1). Leg. in coll. Kofler.

Mesosa nebulosa (Fabricius, 1781)

Razširjenost: Od južne Anglije preko severne Španije in južne, zahodne, srednje in vzhodne Evrope, ter Balkana do Kavkaza. Tudi v severni Afriki in na severu v južni Skandinaviji.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu različnih listavcev. Obstajajo podatki o zastopanosti v več kot 20 rodovih (hrasti, kostanji, gabri, bukve, lipe, leske, orehi, bresti, slive, hruške, jabolane, topoli, jelše, vrbe, breze, krhljike, robinije, murve, ileksi), najpogosteje v hrastih in bukvah. Ličinke se razvijajo najprej pod lubom, kasneje v lesu vej z belo gnilobo, predvsem iz drevesne krone. Življenjski cikel vrste je 2 do 3 leta. Ličinke se zabubijo pozno poleti. Odrasli osebki prezimijo v zibelki in se na prostem pojavljajo od aprila do avgusta na lesu in dračju gostiteljske rastline.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 1. 7. 1987 (1). Leg. in coll. Kofler.

Molorchus minor (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Anglije do Pacifika in Japonske. Na sever gre v polarni pas vse do gozdne meje. Izogiba se Mediteranu oziroma se tam pojavlja samo kot gorska vrsta.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu iglavcev (smreke, bori, jelke, macesni, ciprese) in izjemoma tudi v lesu listavcev (breze). Ličinke vrtajo za lubjem mrtvih vej, tanjših debel in izpostavljenih korenin. Življenjski cikel vrste je 1 do 2 leti. Ličinke se zabubijo pozno poleti v lesu. Odrasli osebki prezimijo v zibelki in se pojavljajo na prostem na lesu gostitelja, cvetočih grmih in drugem cvetju od maja do avgusta.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 14. 6. 1987 (1), 4. 6. 1988 (3); Ratitovec, 29. 6. 1986 (1); Škofja Loka, 5. 1984 (1), 5. 7. 1985 (2), 6. 1987. (2), 20. 7. 1988 (1), 5. 1991 (1); Železniki, 14. 6. 1975 (1); Žiri, 26. 6. 1992 (1). Vse leg. in coll. Kofler

Molorchus umbellatarum (Schreber, 1759)

Razširjenost: Od Anglije proti vzhodu do severnih delov Irana in južnih delov Urala. Na sever gre do južne Švedske.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev (šipki, kostanji, jabolane, slive, maline). Larve vrtajo za lubom vej, vejic in tanjših debel. Življenjski cikel vrste je 2 leti. Čas zabubljenja naj bi bil po literarnih podatkih tako pozna jesen kot tudi pomlad. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do avgusta. Pogosto jih najdemo na cvetočih grmih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 14. 6. 1987 (1); Sopota pri Žireh, 18. 6. 1993 (1); Škofja Loka, 6. 1983 (7), 20. 6. 1983 (2); Žiri, 26. 6. 1992 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Monochamus saltuarius (Gebler, 1830)

Razširjenost: Srednja Evropa, Romunija, Srbija.

Biologija: V lesu iglavcev (predvsem v smrekah, samo izjemoma v borih). Ličinke se razvijajo pod lubom in v lesu spodnjih odmrlih vej velikih dreves in v odmrlih vrhovih. Predvsem v vejah s premerom 2 do 5 cm. Življenjski cikel vrste je 1 leto. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od junija do septembra na rastlini gostiteljici, kjer tudi obžirajo vejice in iglice.

Najdišča na škofjeloškem območju: Kladje pri Žireh, 7. 1994 (1). Leg. in coll. Kofler.

Monochamus sartor (Fabricius, 1787)

Razširjenost: Alpe, Karpati, gorski del Balkana, Poljska, Baltik.

Biologija: V lesu iglavcev, predvsem smrek, redko v jelkah in borih. Ličinke se razvijajo za lubom in v lesu pravkar odmrlih ali bolnih starih dreves. Življenjski cikel vrste je običajno 1 leto, redko 2 leti. Ličinke se zabubijo v lesu maja ali junija. Odrasli osebki se pojavljajo od junija do septembra. Najdemo jih na sveže posekanih deblih smrek in na rastlini gostiteljici, kjer tudi obžirajo vejice in iglice. Je potencialni škodljivec, če se močno razmnoži.

Najdišča na škofjeloškem območju: Soriška planina, 23. 8. 1987 (3). Leg. in coll. Kofler.

Monochamus sutor (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Pirenejev, Centralnega masiva, Vogezov, Alp, Karpatov, gorskega dela Balkana, Poljske in preko Kavkaza do Pacifika. Na vzhodu tvorijo južno mejo severna Mongolija, severna Kitajska, severna Koreja in severna Japonska. V Skandinaviji seže do polarnega kroga in potem proti vzhodu sledi gozdni meji. V Sibiriji gre v tajgo, kjer je njen gostitelj bor *Pinus pumila*.

Biologija: V srednjeevropskem prostoru pretežno v lesu smrek, v Skandinaviji borov, proti vzhodu pa v različnih vrstah iglavcev. Ličinke se razvijajo za lubom in v lesu umirajočih in pravkar umrlih stoječih ali ležečih debel, običajno s premerom 8 do 14 cm. Življenjski cikel vrste je običajno 1 leto. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od junija do septembra. Najdemo jih na sveže posekanih debelih in na rastlini gostiteljici, kjer tudi obzirajo vejice in iglice. Je potencialni škodljivec, če se močno razmnoži.

Najdišča na škofjeloškem območju: Blegoš, 8. 1984 (12); Soriška planina, 23. 8. 1987 (5); Železniki, 1. 9. 1968 (1), 14. 6. 1975 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Morimus funereus (Mulsant, 1863)

Razširjenost: Severna Španija, Francija, srednja, južna in vzhodna Evropa, Ukrajina.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev, pa tudi iglavcev. Ličinke se razvijajo v koreninskem delu vlažnih štorov in v ležečih debelih. Kot gostitelji so navedene bukve, topoli, lipe, javorji, vrbe, gabri in hrasti. Življenjski cikel vrste je več let. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do avgusta. Najdemo jih na tleh in na sveže posekanem lesu s skorjo. Tu verjetno sesajo drevesni sok. Nočna vrsta.

Najdišča na škofjeloškem območju: Železniki, 22. 7. 1968 (1). Leg. in coll. Kofler.

Oberea oculata (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Anglije proti vzhodu vse do Pacifika. Južno preko Male Azije, Kavkaza in severne Kitajske do Koreje. V Skandinaviji gre visoko na sever in potem preko Rusije na vzhod.

Biologija: V vrbah, znana pa je tudi iz topolov. Ličinke se razvijajo v živih vejicah, vejah in debelih, kjer delajo tudi več kot 50 cm dolge centralne rove. Življenjski cikel vrste je 1 do 2 leti. Ličinke se zabubijo v centralnem rovu. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do oktobra na listih in vejah gostitelja.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 7. 1984 (1), 28. 7. 1989 (1), 6. 1990 (1); Žiri, 15. 7. 1995 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Obrium brunneum (Fabricius, 1792)

Razširjenost: Od južne Anglije preko zahodne, srednje in južne Evrope, Balkana, severne Anatolije do Kavkaza in severnega Irana.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu iglavcev (smreke, jelke, bori, macesni). Ličinke vrtajo za lubom odmrlih vej, vejic in tanjših debel. Življenjski cikel vrste je 1 leto. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo na cvetovih, zlasti na cvetočem kresničevju in sicer od maja do julija.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 8. 7. 1981 (9), 6. 1983 (2), 7. 1984 (6), 25. 6. 1985 (2), 5. 7. 1985 (6), 21. 6. 1988 (1); Sopota pri Žireh, 18. 6. 1993 (1); Žiri, 26. 6. 1992 (2). Vse leg. in coll. Kofler.

***Pachyta quadrimaculata* (Linnaeus, 1758)**

Razširjenost: V Evropi je to vrsta, ki jo najdemo visoko na severu in v visokogorju, v centralnem delu in jugu Evrope pa naseljuje tudi sredogorje. Na vzhod seže vse do Mongolje in severnih delov Kitajske.

Biologija: V lesu iglavcev, zlasti v smrekah in borih. Ličinke se razvijajo pod lubom mrtvih, površinsko potekajočih korenin. Življenjski cikel vrste je 3 leta. Ličinke se zabubijo spomladi v tleh. Odrasli osebki se pojavljajo od junija do avgusta. Vrsta je aktivna podnevi in jo ob lepih sončnih dnevih najdemo na štorih in na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Ermanovec, 7. 7. 1991 (3); Lubnik, 7. 7. 1987 (2), 4. 6. 1988 (1); Ratitovec, 10. 7. 1981 (2), 29. 6. 1986 (2); Škofja Loka, 6. 1986 (1); Železniki, 14. 6. 1975 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

***Phymatodes alni* (Linnaeus, 1767)**

Razširjenost: Od Anglije preko zahodne, južne, srednje in vzhodne Evrope, Balkana, Male Azije in Kavkaza do Irana. Severno do južne Skandinavije in preko Baltika do Urala.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev (predvsem v hrastih, pa tudi v kostanjih, gabrih, brestih, jelšah, šipkih, jesenih, javorjih). Ličinke vrtajo pod lubom suhih vej (premer 1 do 2 cm). Življenjski cikel vrste je 1 leto. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do julija na lesu gostitelja.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 16. 5. 1992 (21); Škofja Loka, 5. 1998 (1). Leg. in coll. Kofler.

***Phymatodes testaceus* (Linnaeus, 1758)**

Razširjenost: Od Anglije preko zahodne, južne, srednje in vzhodne Evrope, Balkana in Bližnjega vzhoda do Irana. Na severu gre do južne Skandinavije in preko Baltika do Južnega Urala. Vrsta živi tudi v severni Afriki.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev, kot so hrasti, bukve, gabri, kostanji, bresti, leske, vrbe, jeseni in sadna drevesa. Ličinke vrtajo pod lubom odmrlih vej in debel. Življenjski cikel vrste je 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu ali pod lubom. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do avgusta. Najdemo jih na lesu gostitelja. Vrsta je aktivna ponoči in pogosto prileti na luč. Ker se ličinke razvijajo tudi v suhem lesu listavcev, in to pretežno v hrastu, velja za tehničnega škodljivca.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 10. 6. 1976 (2), 25. 5. 1982 (1), 20. 6. 1982 (1), 4. 7. 1982 (1), 10. 8. 1982 (1), 30. 5. 1983 (1), 3. 6. 1983 (2), 6. 1983 (5), 6. 1984 (7), 5. 1986 (3), 1. 6. 1986 (2), 6. 1986 (2), 5. 1990 (5), 5. 1991 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

***Phytoecia cylindrica* (Linnaeus, 1758)**

Razširjenost: Od južne Anglije preko zahodne, srednje, južne in vzhodne Evrope,

Male Azije, Kavkaza in srednje Azije do severne Kitajske. Na sever gre do srednje Skandinavije.

Biologija: Stepska vrsta, kot vse vrste rodu *Phytoecia*. Polifagna vrsta v različnih zelnatih rastlinah, kot naprimer *Chaerophyllum*, *Heracleum*, *Urtica* in *Anthriscus*. Ličinke vrtajo v steblih in koreninskih vratovih. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do avgusta. Najdemo jih na listih in steblih gostiteljskih rastlin.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 4. 6. 1988 (1); Škofja Loka, 6. 1986 (1), 4. 6. 1989 (2). Vse leg. in coll. Kofler.

***Phytoecia icterica* (Schaller, 1783)**

Razširjenost: Južna, srednja in vzhodna Evropa, Balkan, Mala Azija, južna Rusija, Kavkaz in skozi stepe srednje Azije do Altaja in severovzhodnih delov Kitajske. V Mediteranu je to gorska vrsta.

Biologija: V steblih različnih vrst kobiljnic (*Umbelliferae*). Ličinke se razvijajo v spodnjih delih stebel in koreninah. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do julija. Najdemo jih na listih in steblih gostiteljskih rastlin, in to zlasti v popoldanskem času.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 7. 1984 (1), 6. 1986 (1). Leg. in coll. Kofler.

***Phytoecia nigricornis* (Fabricius, 1781)**

Razširjenost: Od Francije preko srednje in vzhodne Evrope, Italije, Balkana in Male Azije in skozi stepe preko Kazahstana do reke Ob in Altaja. Severno gre do južne Švedske, južne Finske in južnega Urala.

Biologija: Vrsta je bila najdena predvsem na rastlinah rodov *Tanacetum* (vratič), *Artemisia* (pelin) in *Solidago* (rozga). Ličinke se razvijajo v steblih in koreninah. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do julija na listih in steblih gostiteljskih rastlin.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 4. 7. 1987 (1). Leg. in coll. Kofler.

***Phytoecia pustulata* (Schrank, 1776)**

Razširjenost: Od jugozahodne Francije skozi jugovzhodni del srednje in vzhodne Evrope, Balkan, Malo Azijo, južno Rusijo, Kavkaz, južni Ural in severni Iran v stepe severnega Kazakstana.

Biologija: Živi v različnih zelnatih rastlinah rodov *Achillea* (rmani), *Chrysanthemum* (krizanteme), *Pyrethrum* (bolhači) in *Tanacetum* (vratiči). Ličinke vrtajo v spodnjih delih stebel in v koreninah. Zabubijo se v koreninskih vratovih, kjer kot odrasli osebki prezimijo. Na prostem se pojavljajo od aprila do avgusta na listih in steblih gostiteljskih rastlin.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 5. 1984 (5). Leg. in coll. Kofler.

***Pidonia lurida* (Fabricius, 1792)**

Razširjenost: Evropska vrsta. Naseljuje srednjo Evropo in seže na Karpate in Balkan.

Biologija: Polifagna vrsta, ki je bila najdena tako na iglavcih (smreke) kot tudi na

listavcih (bukve). Ličinke živijo za lubom mrtvih korenin, redkeje za lubom velikih, ležečih debel. Življenjski cikel vrste je 2 leti. Odrasle ličinke prezimijo v tleh in se zabubijo spomladi. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do avgusta. Najdemo jih na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Ratitovec, 7. 1984 (3); Sopota pri Žireh, 18. 6. 1993 (1); Škofja Loka, 3. 6. 1978 (1), 25. 5. 1982 (1), 6. 1983 (5), 20. 6. 1983 (3), 6. 1984 (13), 27. 5. 1985 (1), 1. 7. 1985 (1); Železniki, 23. 6. 1974 (2). Vse leg. in coll. Kofler.

Plagionotus arcuatus (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Zahodna, južna, srednja in vzhodna Evropa, Balkan, Mala Azija, Armenija, Kavkaz, severni Iran do Turkeстана. Na severu preko južne Skandinavije, Baltika do južnega Urala. Tudi v severni Afriki.

Biologija: Polifagna vrsta, ki se razvija v suhem lesu listavcev, prednostno v hrastih, pa tudi v gabrih, bukvah, kostanjih, vrbah, slivah, robinjah. Ličinke žive za lubom osončenih stoječih in ležečih debel in debelih vej. Življenjski cikel vrste je 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do julija. Pogosto jih najdemo na sveže posekanih hrastovih deblih in hrastovih skladovnicah drv.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 14. 6. 1987 (3), 16. 5. 1992 (3), 5. 1992 (1), 14. 5. 1997 (1); Ožbolt pri Škofji Loki, 4. 7. 1993 (1); Škofja Loka, 15. 5. 1982 (4), 20. 6. 1982 (1), 6. 6. 1983 (2), 7. 1984 (1), 15. 2. 1988 (1), 10. 6. 1988 (1), 7. 1994 (3). Vse leg. in coll. Kofler.

Prionus coriarius (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Vrsta je razširjena po vsej Evropi. Na severu seže na jug Skandinavije, na jugu jo najdemo še v severnih goratih predelih Afrike, na vzhodu pa vse do reke Jenisej.

Biologija: Vrsta je izrazito polifagna. Gostitelji so tako iglavci (bori, smreke, jelke) kot tudi listavci (hrasti, bukve, jelše, kostanji, jablane, vrbe, jeseni, breze, bresti, leske). Ličinke živijo v trhljem lesu debel in štorov ter se zabubijo v tleh. Življenjski cikel vrste je najmanj 3 leta. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do oktobra. Čez dan se skrivajo, letajo pa v mraku in ponoči in radi priletijo na luč.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 5. 8. 1991 (1); Železniki, 1. 9. 1968 (1), 23. 7. 2002 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Pyrrhidium sanguineum (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od južne Anglije preko zahodne, južne, srednje in vzhodne Evrope, Balkana, Male Azije, Sirije, Armenije in Kavkaza do Irana. Seže tudi v severno Afriko, južno Skandinavijo in Baltik.

Biologija: Polifagna vrsta v listavcih, predvsem hrastih. Podatki navajajo še gabre, kostanje, bukve, breste, jablane in breze. Izjemoma tudi v lesu iglavcev (bori).

Strojar
(naravna velikost:
1,8 - 4,5cm,
foto: Bojan Kofler)

Ličinke vrtajo za lubom odmrlih vej in debel. Življenjski cikel vrste je 1 ali 2 leti. Ličinke se zabubijo jeseni ali spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od marca do julija. Pogosto jih najdemo na skladovnicah drv. Z drvmi jih često zanesemo v hiše (kurilnice).

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 5. 1992 (2), 16. 5. 1992 (1); Škofja Loka, 15. 5. 1982 (2), 20. 5. 1982 (1), 5. 1986 (1); Železniki, 23. 5. 1986 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Rhagium bifasciatum (Fabricius, 1775)

Razširjenost: Vrsta sega od Irske preko Anglije, zahodne, srednje, vzhodne in južne Evrope, ter Male Azije in Armenije do Kavkaza. Na severu doseže južno Norveško, v južni Evropi je to gorska vrsta.

Biologija: Vrsta je polifagna. Prednost daje iglavcem (smreke, bori, jelke), vendar se zadovolji tudi z različnimi listavci (bukve, hrasti, kostanji, leske, breze, jelše, vrbe). Ličinke žive v trhljem lesu štorov in debel. Življenjski cikel vrste je 2 do 3 leta. Zabubijo se pozno poleti v lesu. Odrasli osebki prezimijo za lubom, na prostem pa se pojavljajo od marca do julija. Najdemo jih na gostiteljskih rastlinah in na tleh.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 10. 3. 1983 (1), 25. 3. 1985 (1); Železniki, 2. 5. 1968 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Rhagium inquisitor (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Vrsta je razširjena od Škotske, zahodne, južne, srednje in vzhodne Evrope do Male Azije, severne Afrike in severne Amerike. V južni Evropi je to gorska vrsta.

Biologija: V lesu različnih iglavcev (predvsem smreke, bori, jelke, macesni), izjemoma tudi listavcev (breze, bukve, hrasti). Ličinke žrejo za lubom odmrlih debel in štorov. Življenjski cikel vrste je 2 do 3 leta. Zabubijo se pozno poleti, pod lubom. Izlegli odrasli osebki prezimijo pod lubom, na prostem pa se pojavljajo od marca do septembra na lesu gostiteljskih rastlin in redko na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 21. 2. 1997 (2), 13. 4. 1982 (1), 1. 3. 1985 (8). Vse leg. in coll. Kofler.

Rhagium mordax (De Geer, 1775)

Razširjenost: Vrsta je razširjena po vsej Evropi. V južni Evropi je to gorska vrsta. Na vzhodu seže vse do reke Jenisej in gorovja Altaj.

Biologija: Vrsta je polifagna, ima najraje listavce (bukve, hrasti, kostanji, javorji, breze, topoli, lipe, jelše), najdemo pa jo tudi na iglavcih (jelke, smreke). Ličinke živijo za lubom štorov ali na vlažnem ležečih debel in debelih vej. Življenjski cikel vrste je 2 ali 3 leta. Ličinke se zabubijo za lubom pozno poleti. Izlegli odrasli osebki prezimijo pod lubom, na prostem pa se pojavljajo od marca do konca oktobra. Najdemo jih na lesu gostiteljskih rastlin ali na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Blegoš, 8. 1984 (3); Lubnik, 10. 4. 1983 (2); Škofja Loka, 6. 7. 1980 (1), 25. 4. 1983 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Saperda populnea (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Anglije do Pacifika. Tudi v Severni Ameriki. Na jug do severne Afrike, Male Azije, srednje Azije, Altaja do Amurja. Severno v Skandinaviji do polarnega kroga in nato skozi severno Rusijo in Sibirijo proti vzhodu.

Biologija: Ličinke se razvijajo v lesu listavcev, predvsem na topolih in trepetikah, zlasti na mladih rastlinah. Včasih tudi v vrbah in leskah. Na mladih steblih in vejah nastanejo značilne rakaste odebelitve, v katerih najdemo ličinke. Življenjski cikel vrste je 2 leti. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do avgusta na vejah, deblih in listih mladih topolov in trepetlik. Vrsta je zelo škodljiva, ker deformira mlada drevesa. Vrsta je aktivna zlasti pozno popoldan in ponoči.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 6. 1977 (1); Železniki, 23. 6. 1974 (1); Žirovski Vrh, 25. 5. 1986 (25). Vse leg. in coll. Kofler.

Saperda scalaris (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Anglije preko celotne zahodne, srednje in vzhodne Evrope, Italije, Balkana, Male Azije, Kavkaza, srednje Azije in severovzhodne Kitajske do usurijske regije. Severno do polarnega kroga. V Španiji samo na skrajnem severovzhodu. Tudi v Alžiriji.

Biologija: Izrazito polifagna vrsta v lesu listavcev (jelše, slive, orehi, javorji, bukke, hrasti, bresti, vrbe, topoli, breze, leske, ileksi, gabri, sadno drevje), izjemoma tudi iglavcev (jelke, macesni). Ličinke se razvijajo v skorji in pod skorjo odmirajočih in mrtvih vejic, vej in debel. Tako v stoječem kot tudi v ležečem lesu. Življenjski cikel vrste je 1 do 3 leta. Ličinke se zabubijo spomladi v lubu, med lubom in lesom ali površinsko v beljavi. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do avgusta na lesu in listih gostitelja. Vrsta je aktivna ob večernem mraku in gre rada na luč.

Najdišča na škofjeloškem območju: Blegoš, 8. 1984 (1); Škofja Loka, 4. 7. 1982 (1). Leg. in coll. Kofler.

Saphanus piceus (Laicharting, 1784)

Razširjenost: Jugovzhodna Francija, srednja in vzhodna Evropa, Italija, Balkan.

Biologija: Ličinke se razvijajo v lesu listavcev (pri nas pretežno v lesu lesk, jelš, pa tudi bukev, hrastov, gabrov, brez, vrb, sliv in glogov), priložnostno tudi iglavcev (smreke, jelke). Ličinke se razvijajo v vlažnem, trohnečem lesu mrtvih, stoječih debel in štorov z majhnim premerom (pogosto 4–6 cm) na tleh ali pod nivojem tal. Razvojni cikel vrste je 3 leta. Ličinke se zabubijo spomladi ali zgodaj poleti v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do avgusta. Vrsta je aktivna ponoči.

Najdišča na škofjeloškem območju: Dražgoše, 4. 8. 1998 (1); Škofja Loka, 15. 7. 1980 (2), 4. 7. 1982 (1). Leg. in coll. Kofler.

Spondylis buprestoides (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Portugalske in Francije vse do Pacifika. Na jugu je to predvsem gorska vrsta. Na sever gre do srednje Skandinavije.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu iglavcev, prednostno v borih, pa tudi v smrekah, jelkah in macesnih. Ličinke žive v predelu korenin; najprej za lubom, nato vrtajo

v les. Najdemo jih tudi v na tleh ležečih deblih in vejah. Življenjski cikel vrste je večleten. Ličinke se zabubijo v lesu na nivoju tal. Odrasli osebki se čez dan skrivajo, aktivni pa so v mraku in ponoči. Pojavljajo se od junija do septembra na lesu gostitelja.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 14. 8. 1981 (1), 8. 8. 1996 (1). Leg. in coll. Kofler.

Stenocorus meridianus (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Vrsta je v Evropi razširjena od Anglije in zahodne Francije, preko srednje in vzhodne Evrope do juga Skandinavije. Vzhodno gre do Bajkalskega jezera. Na jugu Evrope je to predvsem gorska vrsta.

Biologija: Polifagna vrsta v bolnem lesu številnih listavcev (bukve, jeseni, javorji, vrbe, jelše, jablane, hrasti, topoli). Ličinke živijo v trhem lesu, še posebej v štorih. Samice odlagajo jajčeca v tla. Izlegle ličinke prodrejo najprej pod skorjo majhnih korenin in od tod v šture. Njihov razvoj traja najmanj 2 leti, nakar se spomladi zabubijo v tleh. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do avgusta. Vrsta je aktivna podnevi, pojavlja se na lesu gostiteljev, na grmih in cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 27. 6. 1980 (1), 25. 5. 1982 (1), 8. 1984 (2), 6. 1997 (1); Železniki, 10. 6. 1988 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Stenostola dubia (Laicharting, 1784)

Razširjenost: Od vzhodne Francije preko srednje in vzhodne Evrope in Ukrajine do Kavkaza. Južno do severne Italije, Balkana in severno do srednje Skandinavije.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu različnih listavcev, prednostno lipah, pa tudi v hrastih, vrbah, orehah, leskah, krhlikah, jelšah. Ličinke se razvijajo pod lubom in v lesu odmrlih, zlasti na tleh ležečih vej. Življenjski cikel vrste je 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do avgusta na lesu gostitelja in na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 14. 5. 1997 (1); Ratitovec, 13. 7. 1997 (1); Škofja Loka, 13. 6. 1978 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Strangalia bifasciata (O. F. Mueller, 1776)

Razširjenost: Od Francije preko srednje in južne Evrope, Anatolije in Kavkaza do zahodnih delov Transbajkala. Ne živi v Skandinaviji. Na jugu je to pretežno gorska vrsta.

Biologija: V lesu listavcev (bresti in šipki), pa tudi iglavcev (bori). Ličinke se razvijajo v suhih vejah in majhnih štorih. Odrasli osebki se pojavljajo na cvetovih od maja do septembra.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 7. 7. 1987 (1); Ratitovec, 25. 8. 1978 (1); Škofja Loka, 20. 6. 1982 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Strangalia maculata (Poda, 1761)

Razširjenost: Od Irske preko vse zahodne, srednje, južne in vzhodne Evrope, Anatolije in Armenije do Irana. Na severu seže do srednje Skandinavije in Baltika.

Biologija: Izrazita polifagna vrsta v lesu listavcev (hrasti, bukve, gabri, kostanji, vrbe, jelše, topoli, glogi, leske, breze) in včasih tudi iglavcev (bori, smreke, jelke). Življenjski cikel vrste je 2 do 3 leta. Ličinke se razvijajo v trohnečem lesu šibkih debel, pa tudi v panjih in koreninah. Zabubijo se spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo na cvetovih od maja do avgusta.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 21. 7. 1989 (1); Ratitovec, 20. 8. 1983 (2); Škofja Loka, 10. 6. 1983 (3), 7. 1984 (14); Železniki, 20. 7. 1968 (1), 14. 6. 1975 (1), 9. 8. 1975 (4). Vse leg. in coll. Kofler.

Strangalia melanura (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Anglije do Transbajkala in severne Mongolije. V Skandinaviji vrsta seže visoko na sever. V Mediteranu in Anatoliji je to predvsem gorska vrsta.

Biologija: Izrazita polifagna vrsta tako v lesu listavcev (hrasti, vrbe, glogi, javorji), kot tudi iglavcev (smreke, bori, brini). Ličinke se razvijajo v mrtvih, vlažnih vejah, majhnih štorih in površinskih koreninah. Življenjski cikel vrste je 2 leti. Ličinke se zabubijo pozno spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo na cvetovih od maja do septembra.

Najdišča na škofjeloškem območju: Ratitovec, 25. 8. 1987 (1), 7. 1984 (2); Škofja Loka, 15. 7. 1980 (3), 10. 8. 1982 (1), 6. 1983 (6), 7. 1984 (9), 8. 1984 (2); Železniki, 28. 6. 1975 (2). Vse leg. in coll. Kofler.

Strangalia nigra (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od južne Anglije, srednje in južne Evrope, preko Balkana do Kavkaza in severnega Irana. Na sever gre do južnih delov Skandinavije, Baltika in zahodne Rusije. Na jugu je to gorska vrsta.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev, kot so breze, leske, gabri, bresti, krhlike in slive. Ličinke se razvijajo v trhljem, suhem lesu vej in tankih debel. Življenjski ciklus vrste je najmanj 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo na cvetovih od maja do avgusta.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 7. 7. 1987 (2), 5. 6. 1993 (1); Škofja Loka, 4. 7. 1982 (2), 6. 1984 (1), 6. 1986 (2); Železniki, 5. 8. 1973 (1). Vse leg. in coll. Kofler.

Strangalia septempunctata (Fabricius, 1792)

Razširjenost: Srednja in jugovzhodna Evropa, Kavkaz, Turčija, Iran.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu listavcev (leske, gabri). Ličinke se razvijajo v odlomljenih vejah z belo trohno. Življenjski cikel vrste je 2 do 3 leta. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do avgusta. Pogosto jih najdemo na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka 4. 7. 1982 (2), 6. 1983 (2), 1. 7. 1985 (1), 5. 7. 1985 (2), 8. 7. 1985 (1), 6. 1997 (2). Vse leg. in coll. Kofler.

Strangalia attenuata (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Zahodna, srednja in vzhodna Evropa. Na sever seže do južnih delov Norveške, Švedske in Finske; na jug pa na Apeninski polotok in na Balkan.

Biologija: V lesu listavcev (breze, jelše, hrasti, leske, kostanji, bresti), priložnostno

tudi v lesu iglavcev (bori). Ličinke se razvijajo v mrtvem, trhljem lesu vej in debel. Življenjski cikel vrste je najmanj 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi ali zgodaj poleti v lesu. Odrasli osebki se pojavljajo od junija do septembra na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 10. 8. 1982 (2), 8. 1984 (2), 7. 1986 (5), 8. 1987 (1), 1. 8. 1988 (2). Leg. in coll. Kofler.

Tetropium castaneum (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Anglije proti vzhodu vse do Pacifika. Izogiba se Mediterana. Na sever gre v Skandinavijo in severno Azijo, do koder seže gozd.

Biologija: Polifagna vrsta v lesu iglavcev, predvsem smrek, pa tudi jelk in borov. Ličinke vrtajo za lubom bolehaločih ali pravkar umrlih debel. Življenjski cikel vrste je 1 do 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi globoko v lesu, redkeje pod lubom. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do septembra na lesu gostiteljev. Vrsta je aktivna podnevi in ponoči in rada prileti na luč.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 14. 6. 1987 (29), 7. 7. 1987 (1); Škofja Loka, 25. 6. 1977 (1), 25. 4. 1982 (8), 15. 5. 1982 (4), 25. 5. 1982 (1), 6. 1995 (1). Vse leg. in coll. Kofer.

Tetrops praecusta (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Od Anglije preko zahodne, južne, srednje in vzhodne Evrope, Balkana, Male Azije in Kavkaza do Altaja in Oba. V Skandinaviji gre daleč na sever, na vzhodu malo manj. V južnih delih je to predvsem gorska vrsta. V severni Afriki živi njegova podvrsta.

Biologija: Polifagna vrsta v odmrlih vejicah različnih listavcev, prednostno v šipkih. Vrsto pogosto najdemo na glogih, pa tudi na hrastih, lipah, brestih, topolih, krhlikah, slivah, jablanah in hruškah. Ličinke se razvijajo pod lubom tanjših vej. Življenjski cikel vrste je 1 ali 2 leti. Ličinke se zabubijo spomladi v beljavi. Odrasli osebki se pojavljajo od aprila do septembra na lesu in listju gostiteljev.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 10. 6. 1987 (1). Leg. in coll. Kofler.

Tetrops starckii (Chevrolat, 1859)

Razširjenost: Srednja in južna Evropa, Balkan. Na sever seže do južne Švedske.

Biologija: Po vsej verjetnosti monofagna vrsta v jesenih. Ličinke se razvijajo v lubu in pod lubom tanjših vej. Odrasli osebki se pojavljajo v maju in juniju na lesu in listju jesenov.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 28. 5. 1987 (1). Leg. in coll. Kofler.

Toxotus cursor (Linnaeus, 1758)

Razširjenost: Vrsta je razširjena od zahodne Evrope proti vzhodu vse do gorovja Altaj. Na severu seže v Skandinavijo, na jugu Evrope pa je to gorska vrsta.

Biologija: Vrsta je polifagna, in to tako v lesu iglavcev (smreke, jelke, macesni, bori), kot tudi listavcev (breze, vrbe, jelše, leske, bukve, jerebike, hrasti). Ličinke

živijo v vlažnem lesu trhljih debel, štorov in korenin. Njihov razvoj traja 3 leta. Odrasle ličinke zapustijo les in prezimijo v tleh, kjer se spomladi zabubijo. Odrasli osebki se pojavljajo od maja do avgusta. Najdemo jih na gostiteljskih rastlinah. So pretežno nočno aktivne, zato jih le redko najdemo podnevi na cvetovih in grmovju.

Najdišča na škofjeloškem območju: Lubnik, 14. 6. 1987 (2), 5. 1992 (1), 14. 5. 1997 (2); Vancovec nad Železniki, 9. 6. 1996 (2); Žirovski vrh, 25. 5. 1986 (2). Vse leg. in coll. Kofler.

Vadonia livida (Fabricius, 1776)

Razširjenost: Od Irske skozi zahodno, srednjo, vzhodno in južno Evropo, Malo Azijo vse do Bajkalskega jezera.

Biologija: Ličinka živi v tleh ob miceliju glive *Marasmius oreades* in domnevno žre humus in lesni drobir. Življenjski cikel vrste znaša 2 leti. Ličinka se zabubi spomladi v votlinici v tleh. Odrasli osebki se pojavljajo na prostem od maja do avgusta na cvetovih.

Najdišča na škofjeloškem območju: Škofja Loka, 20. 6. 1983 (4), 6. 1984 (4), 7. 1984 (10); Železniki, 5. 7. 1974 (2), 7. 7. 1974 (6), 28. 6. 1975 (1); Žiri, 15. 7. 1995 (3). Vse leg. in coll. Kofler

Literatura:

1. Bense, U., 1995: Longhorn Beetles' Illustrated Key to the Cerambycidae and Vesperidae of Europe. Weikersheim.
2. Baumann, H., 1977: Die Bockkæfer (Coleoptera, Cerambycidae) des noerdlichen Rheinlandes. Decheniana Beihefte (36), 13-140. Bonn.
3. Jelinek, J., 1993: Check-list of Czechoslovak Insects IV (Coleoptera). 119-123, Praha.
4. B. Sket, M. Gogala, V. Kuštor, 2003. Živalstvo Slovenije: 370-400. Ljubljana.
5. Klots, A. in Klots, E., 1970: Žuželke. 146-148. Ljubljana.
6. Kervina-Hamović, L., 1989: Patologija lesa (Lesna entomologija): 101-123. Ljubljana.
7. Kovačević, Ž., 1956: Primijenjena entomologija. 160-182. Zagreb.

Zusammenfassung

Die Bockkäfer aus der Umgebung von Škofja Loka, Železniki und Žiri

Die Bockkäfer (Cerambycidae) sind eine umfangreiche, mit mehr als 17000 Arten in der ganzen Welt verbreitete Käferfamilie. Die zahlreichen Arten sind Schädlinge, die in der Wirtschaft einen großen Schaden verursachen, vor allem an verschiedenen Baumarten, am Bauholz, an Gebäuden und Holzzeugnissen. Im Beitrag werden die Erforschungen der Bockkäferfauna aus der Umgebung von Železniki, Škofja Loka und Žiri dargestellt. Von den 220 in Slowenien bekannten Arten, hat der Autor 66 Arten gefunden.